

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v diljaškem semenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se tatisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Z mesecem julijem začne „Slov. Gospodar“ drugo polletje; prosimo torej p. n. naročnike, ki so samo za pol leta bili naročnine poslali, naj ponovijo naročilo o pravem času, da ne pride nered v pripošiljanje.

Tudi novi naročniki se sprejemajo. Do konca leta znaša še naročnina 1 fl. 60 kr., do 1. oktobra pa 80 kr.

Naročnina, nova in zastala, naj se nam pošlje po poštinih nakaznicah.

Upravištvo.

Cesarjeva zastava ali bandera.

Uže od nekdanj je v navadi, da vojskovodje, kralji in cesarji naznanjajo svojo navzočnost na katerem kraju s tem, da ondi razobesijo svoje zastave ali bandere. Da se od drugih razločujejo, ima vsak svojo. Štajerski vojvodi so imeli bandere ali zastave zeleno-bele, spodnje-avstrijski rudeče-bele. Slednje ima celo zgodovinski pomen po slavnem vojvodu Lavoslavu Babenberskem. Ta je namreč v Svetej deželi se vojskoval zoper divje mohamedane tako hrabro pred mestom Ptolomais, da je bil ves krvav; le tam bila je obleka še bela, kder je imela opas. Zato si je izvolil on in njegovi nasledniki rudeče-bele zastave ali bandere. Kranjski vojvodi imeli so pa trobojnice, t. j. zastave rudeče-modro-bele.

Kakor deželski poglavarji, imajo tudi kralji in cesarji svoje posebne zastave, bandere, barve. Prajzovski kralj n. pr. črno-bele (srake), bavarški: modro-bele, a naš avstrijski cesar črno-žolte (zlate).

Jednako je tudi zastran narodov in držav. Magjari imajo rudeče-zeleno-bele, Čehi, Hrvati in Slovenci rudeče-modro-bele zastave, nemško-prajzovska zastava: črno-belo-žolte, naše avstrijsko cesarstvo pa vedno črno-žolte (zlate). Kder koli tedaj stanuje naš svetli cesar ali se prijavi njegov minister, namestnik itd. ondi zaplapol v zraku črno-žolta zastava.

Črno-žolta je toraj cesarjeva, cesarska, državna-avstrijska zastava ali bandera. Nje se poslužuje cesar, ona velja vojakom, njo kažejo mornarji na svojih ladijah itd.

Podobno pa se bander ali zastav poslužujejo ljudje, da svetu pokažejo svojo narodnost, svoje politično mnenje. Kdor tedaj pri nas razvije rudeče-modro-belo zastavo, ta naznanja s tem, da je Slovenec.

Kdor razobesi zeleno-belo bandero, javlja, da je Štajerec. Kdor pa se posluži črno-žoltih zastav, ta kaže, da spoštuje, ljubi in časti avstrijskega cesarja, avstrijsko cesarstvo, da je avstrijski domoljub. Če pa kdo pri nas natakne na kal črno-belo, ali celo črno-belo-žolto bandero, ta se drzne kazati, da je Prajz ali Prus in da mu je nemško-prusko cesarstvo ljubše od avstrijskega.

No, če je res tuji n. pr. nemško-prajzovski cesar pri nas, se mu iz uljudnosti izobesijo njegove zastave. Drugače pa je tako razobešanje tujih zastav pri nas neumnost ali izdajstvo.

Kaj pa pomenijo črno-rudeče-žolte bandere? Zastarano puntanje od l. 1848. Takrat se namreč se nekateri Nemci spuntali proti našemu cesarju, bavarskemu, pruskemu kralju itd. ter v Frankfurtu zbobnali veliki nemški državni zbor, ki bi imel vse strahovati ter neko nemško republiko osnovati.

No, in ti nemški puntarji in rogovileži so v kratkem bili razgnani.

Ako tedaj naši graški, mariborski, celjski, ptujski itd. Nemci in nemškutarji razobešajo puntarske črno-rudeče-žolte zastave, tako kažejo svetlu le svojo nevednost, neumnost, budalost ali pa avstrijskemu cesarstvu sovražno, našemu cesarju žaljivo politično zagrizenost in nezadovoljnost z njegovim vladanjem.

In ker smo Slovenci zvesti podložniki avstrijskega cesarja, tako smo vselej žaljeni, kedar nam kak nezadovoljnež nemčur razvije črno-rudeče-žolto bandero na avstrijskih, na štajer-